

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114216334
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4114216334.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobkyne: U. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Ľ. K. XXXX/X, zastúpená: JUDr. Petrom Schmidlom, advokátom, so sídlom Malacky, Záhorácka 11/A, proti žalovanému: G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Y. W. XX, o zaplatenie sumy 195 386,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 14C/103/2014-619 zo dňa 16. septembra 2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 14C/103/2014-651 zo dňa 2. februára 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, zhora uvedeným uznesením, Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 30 000 Eur a úrokov z omeškania z tejto istiny ako aj úrokov z omeškania z priznanej istiny 13 000 Eur zastavil (I. výrok) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov celého konania (trov pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania) proti žalovanému v rozsahu 10,04 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (II. výrok). Procesné rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"). Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 30.05.2014 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 195 386,28 Eur s príslušenstvom, titulom poskytnutých pôžičiek. Súd prvej inštancie rozsudkom z 17.12.2018, č. k. 14C/103/2014-451 žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 140 500 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 140 500 Eur do zaplatenia, vo výške 8,5 % ročne zo sumy 23 000 Eur od 12.11.2013 do zaplatenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 23 000 Eur od 21.03.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 44 %. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom z 14.11.2019, č. k. 8Co/187/2019-582 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa zaplatenia istiny vo výške 107 500 Eur a v časti úroku z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 94 500 Eur od 06.11.2013 do zaplatenia potvrdil. Vo zvyšnej vyhovujúcej časti istiny 33 000 Eur a úrokov z omeškania z tejto istiny, úrokov z omeškania z priznanej istiny 13 000 Eur a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 05.02.2020. S poukazom na rozsudok odvolacieho súdu, súd vyzval právneho zástupcu žalobkyne, aby oznámil, či žalobkyňa trvá na podanej žalobe. Právny zástupca žalobkyne doručil dňa 09.06.2020 vyjadrenie, v ktorom poukázal na to, že na pokyn žalobkyne netrvá na zvyšnej časti žaloby (týkajúcej sa sumy 33 000 Eur), a to s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania a možnosti budúceho vymáhania pohľadávky žalobkyne. Podanie právneho zástupcu

žalobkyne z 09.06.2020 súd vyhodnotil ako späťvzatie žaloby vo zvyšnej časti celej časti, t. j. tak v časti dlžnej sumy 33 000 Eur s prísľušenstvom, ako aj v časti úrokov z omeškania z priznanej istiny 13 000 Eur, a preto postupoval podľa § 124 ods. 1 CSP, kedy podľa obsahu vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne z 09.06.2020 dospel k záveru, že keďže sa žalobkyňa rozhodla naďalej netrvať na žalobe, ani na ďalšom pojednávaní, že vzala žalobu späť a celej jej zostávajúcej časti, teda vo zvyšných uplatnených nárokoch. Súd vyzval dňa 10.06.2020 žalovaného, aby sa vyjadril k podaniu žalobkyne z 09.06.2020, pričom túto výzvu žalovaný neprevzal v odbernej lehote na adrese jeho bydliska. Následne súd kontaktoval žalovaného dňa 13.07.2020 telefonicky a žalovaný mu oznámil, aby mu doručil písomnosť na adresu jeho advokátskej kancelárie (Farská 12, Nitra). Dňa 31.07.2020 súd považoval písomnosť za doručenú, a to s poukazom na § 112 CSP. Okrem toho sa súd pokúsil kontaktovať žalovaného emailom 20.08.2020, pretože žalovaný napriek tomu, že súdu v rámci telefonátu to v priebehu 33. týždňa uviedol, že stanovisko súdu k výzve doručí, nedoručil ho. Ani na túto e-mailovú výzvu, ale žalovaný nereagoval. V prejednávanej veci súd vyzval žalovaného minimálne dvakrát písomne na vyjadrenie k späťvzatiu žaloby, ale žalovaný zostal pasívny, a ani na jednu jeho výzvu nereagoval, a to ani v určenej lehote, a ani k dnešnému dňu. Vzhľadom na to, že na predmetný spor sa neaplikuje právny režim podľa § 146 ods. 2 CSP, súd rozhodol o zastavení konania (I. výrok), pretože žalovaný nevyjadril svoj kvalifikovaný nesúhlas s týmto podaním žalobcu. O trovách konania rozhodol súd postupom podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP. Uviedol, že predmetom konania bola suma 195 386,28 Eur. Žalobkyňa bola úspešná celkovo v sume 107 500 Eur (55,02 %). Žalovaný bol úspešný v časti sumy 54 886,28 Eur podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože v tejto časti bola žaloba zamietnutá a v časti sumy 33 000 Eur podľa § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že k zastaveniu časti sporového konania prišlo v dôsledku späťvzatia žaloby vo zvyšnej časti, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Pretože v tomto prípade došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania a možnosti budúceho vymáhania pohľadávky žalobkyne, súd dospel k záveru, že čiastočné zastavenie konania vo výške 33 000 Eur zaviniť žalobkyňa, a preto náhrada trov konania patrí v časti týkajúcej sa späťvzatia žaloby žalovanému. Celkový úspech žalovaného predstavoval sumu 87 886,28 Eur (44,98 %). V konečnom dôsledku predstavuje úspech žalobkyne 10,04 % (55,02 - 44,98), preto súd priznal žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 10,04 %. Súd týmto rozhodnutím rozhodol o náhrade trov celého konania, tak o náhrade trov pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho konania. Strany sporu v priebehu konania nenavrhli, a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal prípadne postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalobkyňi nepriznať.

2. Vyššie citované uznesenie v celom rozsahu napadol odvolaním žalovaný, ktorý uviedol, že so zastavením konania nesúhlasí, a to aj z dôvodov predchádzajúcich vydaniu napadnutého uznesenia, ale aj rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej. Uviedol, že je nepochybné, že počas celého konania žalobkyňa uvádzala rozporné a nepravdivé skutočnosti, čoho výsledkom bolo aj samotné rozhodnutie, kedy nebola v konaní úspešná v celom rozsahu, ale skoro v polovici žalovaných nárokov súd jej nároky neuznal a nepriznal. Osobné útoky a osočovanie sprevádzalo všetky vyjadrenia žalobkyne, a nie je tomu inak, ani v poslednom späťvzati návrhu, kedy si dôkaznú núdzu a nemožnosť preukázať svoje nedôvodné a vymyslené nároky zamieňa s hospodárnosťou konania a údajným nezájmom o uvedenú sumu nárokov, čo je až v príkrom rozpore so samotnou žalobou, kedy si uplatňovala aj úplne absurdné nároky. Aj toto je jeden z dôvodov pre ktorý chcel, aby bola vec prejednaná v celosti, bez veľkorysých späťvzati návrhu v časti istiny 30 000 Eur, ktorá akože žalobkyňi nechýba, ale skutočným dôvodom je, ako už uviedol, uvedenie si vlastného klamstva a následnej neschopnosti preukázať žalované nároky zo strany žalobkyne. Je preto dôvodné, aby boli nároky žalobkyne v tejto časti prejednané a bolo tak preukázané, že žalobkyňa si uvedené nároky uplatnila absolútne nedôvodne a nepravdivo. V časti priznania náhrady trov konania žalobkyňi tiež namietal nesprávnosť tohto rozhodnutia, pretože aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie a následne aj odvolacieho súdu vyplýva, že skoro polovica uplatnených nárokov žalobkyne bola uplatnená nedôvodne, a teda popri zohľadnení v podstate rovnakého úspechu strán sporu, je možné v tomto prípade aplikovať § 257 CSP a žalobkyňi náhradu trov nepriznať aj z dôvodu späťvzatia časti žaloby ako aj dôvodnej pochybnosti o zostávajúcej časti nárokov. So späťvzatiem žalobkyne v časti preto nesúhlasí, a svoj nesúhlas vyjadril aj na 13.07.2020 a rovnako aj opakovane telefonicky počas nasledujúceho dopytu zo strany súdu v 33. týždni. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vo veci znovu konal a rozhodol tak, že v konaní bude pokračovať a vec prejedná.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné, neobsahujúce vážne dôvody prečo žalovaný so späťvzatím nesúhlasí. Žalobkyňa preto trvá na tom, že žaloba bola vzatá späť z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania a nemožnosti budúceho vymáhania pohľadávky žalobkyne. Namietala, že odvolanie žalovaného neobsahuje vážne dôvody nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby v súlade s ustanovením § 146 CSP. Podľa jej názoru k ohrozeniu práv a právom chránených záujmov žalovaného nedošlo, a ani žalovaný žiadne takéto nepriaznivé dôsledky v svojom podaní neopisuje. Zastala názor, že cieľom nesúhlasu žalovaného je výlučne snaha viesť súdne konanie, ktoré bude neoprávnene oddŕať neodôvodnenými ospravedlňovacími odročovaniami, ako tomu bolo predtým, čím dôjde k oddŕavaniu vymáhania pohľadávok voči žalovanému. Má zato, že z doterajšieho priebehu pojednávania je zrejmé, že správanie žalovaného počas celého konania smerovalo a v budúcnosti bude smerovať k sťažnému vymáhaniu aj právoplatne priznanej pohľadávky žalobkyne. Z uvedeného dôvodu by bolo ďalšie pojednávania neekonomické. Početné exekúcie na majetok žalovaného preukazujú, že žalovaný neplní ani svoje právoplatne rozhodnuté záväzky a jeho snahou je výlučne poškodzovanie svojich veriteľov, ktorým spôsobuje prekážky vedúce k nemožnosti vymáhania ich pohľadávok. Žalobkyňa je toho názoru, že spor ako taký ako jeho pokračovanie zavinil žalovaný a žalobkyňa len kvôli vyššie uvedeným bariéram vymáhateľnosti nároku a správania sa žalovaného, sa rozhodla naďalej netvať na žalobe, keďže je zrejmé, že ďalším pokračovaním v konaní by žalobkyňa musela do konania investovať značné finančné prostriedky, ktoré sa jej v dôsledku konania žalovaného, ktorý si neplní ani svoje exekútorom vymáhané pohľadávky iných veriteľov, nemusia nikdy vrátiť. Cieľom žalovaného je pritom, ako už uviedla, oddŕavanie a vyhýbanie sa ďalším exekúciám. S poukazom na uvedené skutočnosti žiadala, aby súd na nesúhlas žalovaného neprihliadal.

4. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 14C/103/2014-651 zo dňa 2. februára 2021 opravil I. výrok uznesenia vydaného Okresným súdom Nitra pod č. k. 14C/103/2014-619 zo dňa 16.09.2020 tak, že správne má zniet: Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 33 000 Eur a úrokov z omeškania z tejto istiny, ako aj úrokov z omeškania z priznanej istiny 13 000 Eur, zastavuje.

5. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 CSP potvrdiť.

6. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 96 ods. 1 OSP v znení účinnom do 30.06.2016, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

10. Podľa § 96 ods. 2 citovaného zákona súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

11. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 146 ods. 1 prvej vety CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

13. Späťvzatie žaloby je dispozitívny procesný úkon žalobcu, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho žalobného návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzrozumený s tým, že o jeho žalobnom návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritorne rozhodnuté. K späťvzatiu žaloby môže dôjsť v ktoromkoľvek štádiu konania od podania žaloby do právoplatného rozhodnutia vo veci. Pretože späťvzatie žaloby môže byť v rozpore s oprávnenými záujmami žalovaného (v sporovom konaní) alebo iných účastníkov konania (v nesorovom konaní alebo konaní vo veciach, o ktorých bolo rozhodnuté iným orgánom) na dokončenie konania meritorným rozhodnutím o veci, má žalovaná strana (resp. ostatní účastníci) zásadne právo vyjadriť nesúhlas s týmto žalobcovým procesným úkonom. Iba výnimočne, ak žalobca vezme žalobu späť, súd konanie nezastaví. Je to tak iba v prípade, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Vážne dôvody, ktoré opodstatňujú nesúhlas žalovanej strany so späťvzatím žaloby, spravidla spočívajú v tom, že žalovaný alebo iný účastník konania má právny alebo iný (morálny, ekonomický a pod.) záujem na tom, aby o žalobe bolo meritorne rozhodnuté. Vážny dôvod k nesúhlasu so späťvzatím žaloby má žalovaný aj vtedy, ak dokazovanie vo veci postúpilo tak ďaleko, že možno očakávať rozhodnutie súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 26. novembra 2014, sp. zn. 22 Cdo 2149/2014)

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní domáhala zaplata sumy 195 386,28 Eur s príslušenstvom titulom zaplata viacerých, v žalobe špecifikovaných pôžičiek, ktoré poskytla žalovanému na základe ústnych zmlúv. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal žalobkyňu zaplatiť sumu 140 500 Eur s príslušenstvom. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie rozsudkom č. k. 8Co/187/2019-582 zo dňa 14. novembra 2019 v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zaplata istiny vo výške 107 500 Eur a v časti úroku z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 94 500 Eur od 06.11.2013 do zaplata potvrdil. Vo zvyšnej, vyhovujúcej časti istiny 33 000 Eur a úrokov z omeškania z tejto istiny, úrokov z omeškania z priznanej istiny 13 000 Eur a výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dňa 09.06.2020 žalobkyňa cestou svojho právneho zástupcu doručila súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa zaplata sumy 33 000 Eur s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj hospodárnosti a účelnosti konania a možnosti budúceho vymáhania pohľadávky žalobkyne. Žalovaný si výzvu súdu prvej inštancie na vyjadrenie sa k späťvzatiu žaloby zo dňa 09.06.2020 neprevzal v odbernej lehote (č. l. 614), preto súd kontaktoval žalovaného telefonicky dňa 13.07.2020. Žalovaný informoval súd, že výzvu je mu možné zaslať na adresu advokátskej kancelárie (č. l. 615). Dňa 31.07.2020 bola žalovanému výzva súdu úspešne doručená (č. l. 617). Nakoľko sa žalovaný ani po doručení výzvy nevyjadril k späťvzatiu žaloby, súd žalovaného kontaktoval e-mailom dňa 20.08.2020, aby sa v lehote 10 dní vyjadril, či súhlasí so späťvzatím žaloby zo strany žalobkyne. Žalovaný na výzvu nereagoval, a preto súd prvej inštancie dňa 16.09.2020 rozhodol napadnutým uznesením. Odvolací súd nemá z obsahu spisu preukázaný v odvolaní tvrdený nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby zo dňa 13.07.2020 resp. ani opakovaný telefonický nesúhlas počas dopytu zo strany súdu v 33. týždni.

15. Nesúhlas alebo súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby je podaním v zmysle § 123 CSP, nie však podaním vo veci samej. Z hľadiska formy môže byť vyjadrený iba písomne, a to v listinnej alebo elektronickej podobe (§ 125 ods. 1 CSP). Na náležitosti tohto podania a postup súdu v prípade jeho obsahových väd sa vzťahuje § 127 a § 128 CSP. Za podmienok vymedzených v § 128 ods. 3 CSP môže súd v konaní legitímne postupovať tak, že na súhlas alebo nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebude prihliadať z dôvodu väd podania.

16. Keďže odvolací súd nemal preukázané, že žalovaný vyjadril svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby pred rozhodnutím súdu prvej inštancie o zastavení konania, nemusel postupovať podľa § 128 ods. 3 CSP a realizovať akékoľvek odstraňovanie väd podania, teda nebolo na aké podanie prihliadať. Keďže žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by späťvzatie žaloby nemalo byť súdom pripustené, súd prvej inštancie nemal dôvod nepripustiť späťvzatie žaloby.

17. V súvislosti s dôvodmi uvedenými žalovaným v odvolaní, pre ktoré nesúhlasí so zastavením konania, odvolací súd uvádza, že zákon sice bližšie nevysvetľuje, čo treba považovať za vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby, nepochybne, ale musí ísť o dôvod, z ktorého vyplýva, že je tu dôvodná požiadavka, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá. Súd preto musí s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a povahu uplatňovaného nároku zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím je založený na právnom alebo inom (napr. ekonomickom alebo morálnom) záujme druhej strany, aby o žalobnom návrhu bolo

meritórne rozhodnuté i napriek nezáujmu žalobcu pokračovať v spore. V sporovom konaní je tento záujem spravidla daný vtedy, ak konanie mohlo byť začaté aj na základe žaloby žalovaného (iudicium duplex), ako napr. v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov, alebo ak meritórne rozhodnutie má právny význam pre žalovaného. To však platí len vtedy, ak nedošlo k splneniu žalobou uplatňovaného nároku. Ak ale plnenie už bolo poskytnuté (nie je rozhodujúce, či žalovaný splnil dobrovoľne alebo splnenie dlhu bolo realizované nútene), odpadla samotná podstata sporu a konanie a rozhodovanie súdu o návrhu na splnenie povinnosti už nemôže viesť k sledovanému účelu. Pri takomto zistení musí súd žalobu (ak ju žalobca nevezme späť) zamietnuť bez ohľadu na to, či a v akom rozsahu bol uplatnený nárok opodstatnený (resp. neopodstatnený).

18. Vyššie uvedené námietky žalovaného proti zastaveniu konania nepredstavujú podľa názoru odvolacieho súdu vážny dôvod, pre ktorý by nemohlo dôjsť k účinnému späťvzatiu žaloby žalobkyňou a potrebe meritórneho rozhodnutia vo veci. Aj keby v ďalšom konaní mala byť preukázaná nedôvodnosť žaloby v časti o zaplatenie sumy 33 000 Eur s príslušenstvom, odvolací súd nezistil ani etické, morálne či iné dôvody, pre ktoré by malo praktický význam viesť súdne konanie aj v tejto časti, nakoľko žalobkyňa na prejední tejto časti netrvá.

19. Odvolací súd považuje za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie a v časti výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie ustálil, že celkový úspech žalobkyne v konaní predstavuje 10,04 %, a preto žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov celého konania v tomto rozsahu. Žalovaný namietal, že vzhľadom na to, že žalobkyňa bola takmer v polovici uplatňovaných nárokov neúspešná, bolo pri zohľadnení v podstate rovnakého úspechu strán sporu aplikovať § 257 CSP a žalobkyňu náhradu trov konania nepriznať. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v danej veci nevzhliadol existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné žalobkyňu nárok na náhradu trov konania nepriznať, a preto v danej veci nie je dôvod na aplikáciu § 257 CSP. Odvolací súd však poukazuje na § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Ak by úspech strán v spore bol rovnaký - žalobca by vysúdil polovicu a žalovaný by sa polovici ubránil (50% ku 50 %), náhrada sa neprizná nikomu. Čiastočné procesné úspechy sa teda vzájomne do rovnakej výšky anulujú. Pri zásadne rovnakých čiastkových úspechoch súd môže vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Keďže nie je možné dospieť k záveru, že čiastkové úspechy strán sporu boli v zásade rovnaké, pretože žalobkyňa bola úspešná v konaní v časti prevyšujúcej 10 %, odvolací súd nevidel dôvod ani na aplikáciu § 255 ods. 2 CSP a žiadnej strane nepriznať nárok na náhradu trov konania.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).